

[Knud Lind]

ganske sjældent – blot i nogle få procent af tilfældene – at vi finder unge, der er gået direkte fra den respektable uskyld til narkotika uden først at tage hash.«

Jeg vil til slut takke indenrigsministeren for hans – begrænsede – velvilje over for lovforslaget. Jeg kunne ikke ud af hr. Tørnæs' indlæg konstatere, om man skulle takke hr. Tørnæs eller partiet venstre for noget som helst, for vi fik i realiteten ikke at vide klart og tydeligt, hvor venstre står i forholdet til central registrering, men det kan være, hr. Tørnæs vil forklare det i anden talerrunde. Det kunne også være, at man fra det konservative folkeparti ville præcisere sig en lille smule tydeligere.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ordføreren vedrørende lovforslag nr. L 114 (om etablering af et centralt og landsdækkende register over narkotikamisbrugere), fru Birgith Mogensen, har ordet.

Birgith Mogensen (CD):

Alt kan og skal kritiseres, også dette lovforslag om central registrering af narkomaner, men det er min opfattelse, at enkelte debattørers kritik primært er domineret af deres traditionelle bastante nejsigen til alle former for registrering. Det er, ligesom om hensynet til bekæmpelse og helbredelse af narkomani er sekundært. Forholdet bør naturligvis anskues omvendt i dette tilfælde. Netop med hensyn til et narkomanregister bør omtalte principielle afstandtagen fra registrering i almindelighed træde i baggrunden.

Situationen er nemlig den, at narkomanerne og deres pårørende selv udtrykker ønske om et centralt register. Et stort antal læger og Landsforeningen for human narkobehandling, der består af ca. 400 medlemmer, der er forældre og pårørende til narkomaner, har gentagne gange i presse og på utallige møder tilkendegivet, at forudsætningerne for opnåelse af maksimale positive behandlings- og helbredelsesresultater er en kontinuerlig og kontrolleret ajourføring af oplysninger om den enkelte narkomans livsførelse og adfærd.

Dette formål kan opnås ved etablering af et centralt og landsdækkende register over narkotikamisbrugere. Praktisering af en sådan lov vil uden tvivl vise sig at være et vig-

tigt instrument for ændringer af nuværende kaotiske og uoverskuelige behandlinger eller behandlings- eller ikke-behandlingstilstande i Danmark.

Ingen person – fraregnet narkosælgeren – i dette land kan acceptere den store tilgang af nye, unge narkomaner. Alle med en smule kendskab til ungdomsnarkomani ved, at det er de såkaldt gamle, dårligst behandlede og derfor vedvarende narkomaner, som smitter ikke-narkomaner. Betegnelsen smitte skal forstås indirekte, men faktum er, at disse hårdt belastede misbrugere sælger heroin og andre hårde stoffer til ikke-narkomaner for at tjene til eget misbrug. På den måde skabes nye narkomaner, og denne uhyggelige trafik breder sig som ringe i vandet.

Derfor må vi først og fremmest neutralisere denne hårdt belastede og på mange måder kriminelle gruppe. Vi må vide, hvem de er. De må registreres, og de må tilbydes et behandlingsforløb, der stopper deres kriminelle og smittebærende aktivitet. Og bemærk: de vil gerne stoppes i denne uværdige og umenneskelige adfærd, som ikke alene belaster dem selv og deres pårørende, men også samfundet som helhed. De vil gerne registreres og tilbydes et humant, men kontrolleret behandlingsforløb, der kan strække sig fra langvarig metadonvedligeholdelse til kold tyrker, men som i alle tilfælde ledsages af lægelig og socialpædagogisk behandling.

Det er sagt og skrevet, at et centralt narkomanregister ikke løser vores narkoproblem. Jeg tillader mig at vende dette postulat til: vi har overhovedet ingen mulighed for at løse eller formindske Danmarks narkoproblem, hvis vi ikke gennemfører en lov om central registrering af narkomaner.

Uden dette organisationselement kan vi ikke løbende samordne og vurdere værdien af de nuancerede og individuelle behandlingstilbud. Uden registrering kan vi ikke opdage og hindre dobbeltbehandling og andre kaoslignende behandlingstilstande. Vi vil ikke kunne udføre opsøgende arbejde, og vi vil heller ikke være i stand til at skabe grundlag for den forskning, hvis resultater senere kan fortælle, hvilke helbredelsesmetoder der har optimal værdi.

Hvis man virkelig ønsker et stop for ungdomsnarkomani i Danmark, må man kunne indse, at en centralregistreringslov måske er det vigtigste led i hele den proces, som hed-